

Remissvar på ”Förslag till KULTURSTRATEGI” för Stockholmsregionen från Länsmusiken i Stockholm

1 Övergripande reflektioner

1.1 Inspirerande med en regional kulturstrategi

Vi konstaterar inledningsvis att det är inspirerande och utmanande med en regional kulturstrategi i dynamiskt samspel med den regionala utvecklingsplanen för Stockholmsregionen. Vi tror på och bidrar gärna till att denna kommer att innebära att kulturen får en tydligare och tyngre roll i den regionala utvecklingen. Vi tänker på andra, europeiska städer som låtit just kulturen vara spjutspets för utvecklingen av en attraktiv storstadsregion.

1.2 Kommunerna som viktiga medaktörer i en region med stor mångfald

Stockholmregionen med sin mångfald av aktörer med koppling till kulturområdet beskrivs i förslaget. Kommunerna utgör samlat en betydelsefull aktör.

Kommunerna har planmonopol då det gäller samhällsplaneringen lokalt. Inom kulturområdet har kommunerna en betydligt större självständighet än inom övriga områden – t ex vård, skola och omsorg. I genomförandet av kulturstrategin blir det en spännande utmaning att hitta vägar att inspirera och påverka kommunernas processer – på den politiska nivån och på tjänstemannanivån.

För att kulturen i samspel med samhällsplaneringen ska bli ”en resurs i samhällsplaneringen” på den lokala nivån krävs att detta samspel finns i arbetet med detaljplanerna, de fördjupade detaljplanerna och översiktsplanerna.

1.3 Kulturens förmåga att hävda sig i kommunala budgetbeslut i en region med stor spännvidd mellan kommunerna

Inom ramen för RMS (Regional Musik i Sverige) träffas politiker/styrelser och musikchefer från hela landet regelbundet. Där konstateras den gemensamma erfarenheten att det idag finns en stor kunskap och förståelse för kulturens betydelse för samhällsplaneringen, för folkhälsan, för folkbildningen och som underlag för ekonomisk utveckling. Då det slutgiltiga beslutet om fördelning av resurser ska tas blir resultatet ofta en prioritering av andra ansvarsområden som vård, skola och omsorg. Denna prioritering leder till att företrädarna för kulturområdet upplever bristande finansiering för de behov de definierat och de åtgärder de planerat.

Inom Stockholmsregionen är spännvidden stor mellan den största kommunen och den minsta. Därmed skiljer sig behoven av samspel mellan kommun och region mellan olika kommuner liksom förväntningarna på landstingets resurser och den roll landstinget behöver inta på den regionala scenen. Dessa stora olikheter ställer speciella krav på hur resurser fördelas inom

regionen och mellan olika konstformer liksom på den sammanlagda resursnivån inom landstinget och inom kommunen.

1.4 Musiken som en efterfrågad konstform

I vårt arbete inom länsmusiken möter vi ständigt det breda och djupa engagemanget i musik hos alla målgrupper – med betoning på barn och unga. Musiken som ett språk mellan människor i olika åldrar och av olika etniskt ursprung är ingen nyhet för vår tid.

2 Länsmusikperspektivet

2.1 Resurserna till länsmusiken och en effektiv fördelning av dessa

Blåsanssymfonikerna fick uppdraget att bedriva länsmusik 2002. Från början har det ekonomiska bidraget per medborgare legat avsevärt lägre än för övriga regioner i landet. Detta kan vara betingat av t ex det mångfaldiga utbudet av musik i regionen. Det leder dock till att det blir särskilt angeläget att basera användningen av resurserna för länsmusiken på noggranna analyser av var de ger störst utväxling i förhållande till definierade mål.

Hittills har länsmusiken löst sin ”främjande uppgift” genom

- Rådgivning och stöd
- Utbud av produktioner

Utbudet har inneburit att de kommuner som saknar egna resurser för att producera liknande utbud har fått tillgång till det. I arbetet med utbudet har länsmusiken skapat nätverk i regionen mellan barn och ungdomar, pedagoger och musiker. I dessa nätverk har regionens samlade resurser kunnat tillvaratas på ett effektivt sätt. I samarbetet i nätverken har främjandeuppdraget tagit formen av rent praktiskt samarbete, vilket särskilt i arbetet med barn och ungdomar är en dokumenterat framgångsrik pedagogisk metodik.

Vårt budskap är att med nuvarande resursnivå blir det svårt för länsmusiken att vara renodlat ”efterfrågestyrd” i relation till kommunerna av den anledningen att den spontana efterfrågan vida överstiger resurserna för tillgängligt utbud. Den analys som behövs för att skapa ett underlag för resursfördelning kan sannolikt t ex åstadkommas genom de föreslagna, löpande dialogerna.

2.2 Infrastrukturen för frilansarna i regionen

Inom alla scenkonstområden utgör de existerande scenerna och andra aktörer inom respektive konstområde en viktig del i infrastrukturen för frilansare. Ett vägval kan vara att regionen vidtar åtgärder för att använda den samlade infrastrukturen på ett mer effektivt sätt eller väljer att uppnå effektivitet genom konkurrens. Till infrastrukturen hör också kompetenshöjande åtgärder som landstinget definierat planer på i andra dokument.

Länsmusiken har hittills genom sitt utbud varit en del av infrastrukturen och också i viss omfattning erbjudit åtgärder för kompetenshöjning.

2.3 ”En central uppgift för kulturpolitiken är att tillhandahålla mötesplatser”

Tillskapande av mötesplatser är centralt för att ge kulturen en tyngre roll i samhällsplaneringen och i samhällslivet. Med hjälp av den digitala tekniken kan mötesplatserna väsentligt utökas utöver de fysiska möjligheterna.

Länsmusiken har i sitt utbud skapat och deltagit i ett antal mötesplatser i länet.

Sedan 2011 har vi kompletterat dessa regionala mötesplatser med en central mötesplats i centrala Stockholm, Musikaliska. Denna erbjuder kommuner som saknar egna scener upplevelsen av musik tillsammans med många andra. Den ger barn och ungdomar som bor och lever en bit från stads kärnan en kontakt med det som händer i huvudstads kommunen och inspirerar dem att i framtiden kunna bli delaktiga i det stora kulturutbud som huvudstaden och regionen tillsammans erbjuder. Och den blir en mötesplats för kommuner och för unga musiker.